

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Petrem ve věci žalobce: **P V**, nar. _____, trvale bytem náměstí Přemysla Otakara II. 2/2, České Budějovice, t.č. _____, zastoupen: JUDr. Vladimír Papež, advokát, se sídlem nám. Přemysla Otakara II. č. 32, 370 01 České Budějovice, proti žalované: **O V**, nar. _____, trvale bytem _____, zastoupena: Mgr. Petr Nesporý, advokát, se sídlem Puklicova 52, 370 04 České Budějovice, o **1.246.217,- Kč s příslušenstvím**,

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou se žalobce na žalované domáhal zaplacení částky 1.246.217,- Kč s příslušenstvím, **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dle přesvědčení soudu je podstatou tohoto sporu řešení právní otázky, zda prohlášení učiněné při vypořádávání dědictví (ze kterého žalobce vyvozuje svůj nárok) je právním úkonem, když soud došel k přesvědčení, že toto prohlášení či příslib právním úkonem není.

Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 20.11.2009 domáhal po žalované zaplacení v záhlaví uvedené částky s odůvodněním, že žalovaná v protokolu o jednání před soudním komisařem, který projednával dědictví po zemřelém **L V** nar. _____

(otec žalobce a manžel žalované) prohlásila, a toto je i zaznamenáno v tomto protokolu (viz č.l. 12 p.v.):

„Ještě před uzavřením dále zapsané dohody dědiců o vypořádání dědictví prohlašují účastníci (v současné době žalobce a žalovaná), že po skončení dědického řízení nechají zaměřit stavbu kolny dosud umístěnou rovněž na parcele KN č. 3166 s tím, že paní O V poté převede vlastnické právo k této kolně na pozůstalého syna pana P V smlouvou současně zajistí i přístup k této kolně. S těmito úvahami bylo již společné jmění manželů takto vypořádáno a účastníci nežádali, aby bylo v tomto dědickém řízení řešeno přímo oddělené vlastnické právo pana P V k výše uvedené stavbě kolny.“

Žalobce a žalovaná učinili nesporným, že skutečně tento protokol podepsali (viz č.l. 13). Žalobce dále uvedl, že vzhledem k tomu, že žalovaná svou povinnost vyplývající ze svého prohlášení nesplnila, podal žalobce odvolání proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.7.2007, č.j. 54D 417/2007-36 (usn. o dědické dohodě), které vzal ale následně zpět. Protože ani po více jak roce dohadování mezi žalobcem a žalovanou nedošlo k naplnění prohlášení učiněného mezi účastníci před notářem, rozhodl se žalobce využít právní pomoci. Při této příležitosti bylo právním zástupcem žalobce zjištěno, že žalovaná naprosto bez souhlasu a sebemenšího vědomí žalobce shora uvedené nemovitosti se všemi jejich zákonnými součástmi a příslušenstvím darovala dne 1.2.2008 své dceři O N.

„kdy tato dcera prodala nemovitosti na základě kupní smlouvy ze dne 25.7.2008 manželům V N. Na základě znaleckého posudku dovedl žalobce, že hodnota kolny se pohybuje ve výši 421.657,- Kč a hodnota pozemku, na němž kolna stojí je 24.560,- Kč. Znalec dále ocenil věcné břemeno přístupu ke kolně, a to částkou 800.000,- Kč. Součtem těchto částek tedy žalobce došel k tomu, že žalobce má, buď na základě odpovědnosti za škodu či na základě bezdůvodného obohacení, proti žalované právo na zaplacení této částky spolu s úroky z prodlení. Hlavním argumentem žalobce je ta skutečnost, že pokud by neměl důvěru v toto prohlášení, které považuje za řádný právní úkon, který je platný i dostatečně srozumitelný, nikdy by nesouhlasil s vypořádáním dědictví, jak k němu nakonec došlo, neboť na základě této dědické dohody se mu dostalo toliko zlomku majetku, na který by měl jinak ze zákona nárok.

Žalovaná prostřednictvím svého právního zástupce s podanou žalobou nesouhlasila, kdy svůj nesouhlas velmi podrobně zdůvodnila, když na základě žádosti soudu žalovaný na toto vyjádření znovu podrobně písemně odpověděl. Soud se ale těmito podáními nebude zabývat, neboť jak už uvedl výše, za základní pro řešení celé věci považuje, zda zde je či není nějaký právní úkon. Vzhledem k tomu, že dle přesvědčení soudu zde žádný právní úkon není, nezabýval se již dalšími argumenty jedné či druhé strany.

Podle § 37 odst. 1 o.z. právní úkon musí být učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně; jinak je neplatný.

Soud vycházel z výše citované části protokolu o jednání před soudním komisařem č.j. 54D 417/2007-31, kdy spis je veden Okresním soudem v Českých Budějovicích, když soud měl při jednání k dispozici i originál tohoto spisu. Jak již bylo výše uvedeno, soud uzvažel, že prohlášení účastníků není právním úkonem, ale toliko nezávazným slibem žalované, že následně pro žalobce něco učiní. Pokud žalobce argumentuje tím, že by při nesplnění tohoto prohlášení nikdy neuzavřel dohodou o vypořádání dědictví tak, jak byla uzavřena, musí soud

konstatovat, že byt' by to byla asi pravda, jde stále jen o hypotetický závěr, neboť pokud jde o dědictví, má jakýkoliv dědic (s výjimkou dědiců nezletilých či nesvéprávných, kde právní úkon podléhá schválení soudu) možnost dohodnout se na jakékoliv úpravě dědění, tzn. případně uzavřít dohodu kterou nezdědí vůbec nic.

Pokud jde o samotné prohlášení, je soud přesvědčen, že se nejedná o právní úkon především z toho důvodu, že z pohledu právního (soud si uvědomuje, že zcela odlišný pohled na věc může mít „neprávník“) jsou zcela neurčitě vymezeny jak nemovitosti, tak i práva a povinnosti jednajících osob. Stavba kolny ani zřízení přístupu není jakkoliv přesně právně specifikována, kdy soud musí poukázat na ustálenou judikaturu, která v případě nemovitostí striktně trvá na tom, že nemovitost musí být přesně vymezena (tj. zaměřena a vyznačena v geometrickém plánu), a pokud tomu tak není, je takový právní úkon zcela neurčitý. Soud musí poukázat například na rozsudky o vymezení věcného břemene, případně rozsudky, kterými se nahrazuje projev vůle v případech žalob o nahrazení projevů vůle u smlouvy o smlouvě budoucí, kdy rozsudky, které by neobsahovali takovéto jasné a přesné vymezení (buď ve výroku nebo v příloze, která musí být pevně s rozsudkem spojena), by byly následně nevykonatelné a právně nevymahatelné. V případě tohoto prohlášení či příslibu k takové situaci došlo, neboť k protokolu není připojena žádná další listina, která by nemovitosti přesně specifikovala. Dalším důvodem pro nevymahatelnost tohoto prohlášení je ti to, že nejsou přesně vymezena práva a povinnosti účastníků, kdy jsou použity zcela neurčité pojmy **převéde vlastnické právo** či **zajistí přístup**, když tento problém a chybu nemůže soud odstranit ani žádným z druhů výkladu. To, že celé toto ujednání bylo již v době uzavření dědické dohody problematické jasně vyplývá i z toho, že dědickou dohodu sám žalobce napadl odvoláním, které však sám vzal v průběhu jednání zpět a řízení tak bylo ve věci zastaveno, jak vyplývá z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 7Co 2304/2007-61 z 24.10.2007 (viz č.l. 14 spisu). Soud musí tedy uzavřít, že byt' lze nesouhlasit s následným jednáním žalované, je její jednání právně nenapadnutelné, a proto soudu nezbylo, než návrh žalobce zamítnou, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

Pokud jde o výrok o nákladech řízení, zde soud využil ustanovení § 150 o.s.ř., když už obdobně postupoval Krajský soud v Českých Budějovicích ve výše citovaném usnesení 7Co 2304/2007-61 a s ohledem na skutečnost, že celý spor byl vyvolán chováním žalované, neuložil soud zcela neúspěšnému žalobci, aby žalované zaplatil náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalovaný nebyl se svým návrhem úspěšný, neuložil tuto povinnost ani žalované ve vztahu k žalobci.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím soudu zdejšího, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, a to ve dvou vyhotoveních.

Okresní soud v Českém Krumlově
dne 9.6.2010

Mgr. Jan PETR, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Simona Kordíková